

Č. 12.473.

Vojenské věci. — Řízení správní. — Řízení před nss: * Ustanovení bodu 168 odst. 2 vojen. služeb. předpisu H-IV-6 o »Léčebné péči vojenské správy«, podle něhož o námitkách vojenských gázistů podaných proti výměře přiznané náhrady nebo podpory rozhodne příslušné vojen. velitelství s konečnou platností, není platnou právní normou.

(Nález z 3. července 1936 č. 13.943/36.)

V ě c: Rudolf P. v Pardubicích proti rozh. zem. vojen. velitelství-intendancy v Praze z 15. listopadu 1933 o náhradě léčebného.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

D ů v o d y: St-l byl jako kapitán proviantní dočasně přidělen k technické odbočce div. prov. skladu 4. v Chrudimi, ve kteréžto posádce není ani vojenského ani smluvního lékaře. 14. srpna 1933 byla mu vydána technickou odbočkou div. prov. skladu 4. v Chrudimi poukázka k lékaři v Chrudimi za účelem vyléčení bubínku. Podle potvrzení tohoto lékaře provedl týž jako mimořádný výkon vzduchovou sprchu, a to po prvé 22. srpna za niž s ordinací účtoval 15 Kč, další pak bez ordinace 26. srpna, 29. srpna, 2. září, 6. září a 26. září, za které účtoval po 10 Kč, úhrnem tedy 65 Kč.

Hospodářská správa divisního proviantního skladu č. 4 v Josefově povolila st-li s poukazem na sl. předpis H-IV-6 čl. 142-B/59 a C/63 pouze částku 15 Kč.

Podáním z 8. listopadu 1933 na zemské vojenské velitelství-intendanci v Praze žádal st-l o rozhodnutí, že podle zmíněného služebního předpisu náleží mu úhrada celého vykázaného léčebného.

Nař. výměrem zemské vojen. velitelství-intendancy v Praze st-lovým námitkám z 8. listopadu 1933 nevyhovělo, dospěvši k závěru, že vyplacená náhrada jest správná.

Stížnost vytýká tomuto rozhodnutí nezákonnost a vadnost řízení.

Rozhoduje o stížnosti musil se nss vzhledem k ustanovení §§ 4 a 5 zákona o ss v prvé řadě zabývatí otázkou, zda nař. rozhodnutí je rozhodnutím poslední přípustné stolice správní.

Nárok st-lem uplatňovaný opírá se o služební předpis H-IV-6, upravující »Léčebnou péči vojenské správy«. Předpis tento stanoví sice v bodě 168 odst. 2, že o námitkách podaných proti výměře přiznané náhrady nebo podpory rozhodne příslušné zem. vojen. velitelství s k o n e č n o u p l a t n o s t í. Jde však o to, zda ustanovení toto je platnou právní normou.

Jedná se o otázku pořadu instancí správních a tedy o otázku práva procesního. Pořad instancí správních jde podle všeobecných zásad správního řízení až k poslední přípustné stolici správní, tedy až k příslušnému ministerstvu, není-li tu zvláštního zákonného předpisu, jímž se pořad instancí správních omezuje. Takovým zákonným předpisem může býti buď zákon sám, nebo jiná na podkladě zákona vydaná norma, opírající se o zmocnění dané zákonem (na př. vlád. nařízení); není jím

však předpis bodu 168 odst. 2 citovaného služebního předpisu vojenského H-IV-6, ježto předpis ten není ani zákonem, ani vlád. nařízením, ani jinou normou opřenou o zmocnění zákona a k jeho provedení, resp. v jeho mezích vydanou, nýbrž je předpisem služebním. Při tom ani z publikačního článku č. 879 ve Věcném Věstníku ministerstva národní obrany z roku 1928, vydaného ředitelstvím pomocných orgánů úředních publikací, nelze zjistiti, zda byl schválen ministrem nár. obrany či zmíněným ředitelstvím. Není tedy předpis bodu 168 odst. 2 služebního předpisu H-IV-6 účinnou právní normou.

Pak ovšem nař. rozhodnutí, vydané nikoli nejvyšší instancí správní, t. j. min. nár. obrany, nýbrž zem. vojen. velitelstvím, není konečným a slušelo proto podle § 5 zákona o ss stížnost odmítnouti.

Č. 12.474.

Policejní věci: Rozhodnutí, kterým byl potvrzen trestní nález I. stolice, je podstatně vadné, jestliže není z něho jednoznačně patrné, kterou skutkovou podstatu klade úřad svému rozhodnutí za základ a které právní normě podřadil tuto skutkovou podstatu.

(Nález z 2. září 1936 č. 13.657/34.)

V ě c: Gustav B. v Brně proti rozh. zem. úřadu v Praze z 20. února 1934 o přestupku zákona o výprodejích.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Nálezem okr. úřadu v Klatovech ze 7. listopadu 1933 byl st-I uznán vinným přestupkem § 1 zákona ze 16. ledna 1895 č. 26 ř. z., jehož se dopustil tím, že zboží koupené v konkursní podstatě firmy Č. vyprodal v Klatovech, aniž měl povolení k výprodeji, a byl odsouzen k pokutě 1.000 Kč, pro případ nedobytnosti k tříměsíčnímu vězení.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti uvedenému trestnímu nálezu, vysloviv, že skutková podstata přestupku kladeného st-lovi za vinu je prokázána provedeným řízením. K vývodům odvolacím podotkl žal. úřad, že st-I ohlašoval veřejným způsobem výprodej zboží uloženého v obchodní místnosti, jež mělo býti urychleným způsobem zcizeno. K tomuto prodeji neměl příslušného povolení ve smyslu zákona č. 26/1895 ř. z. Při tom nezáleží na tom, zda st-I použil při provádění výprodeje plakátů obsahujících slovo »výprodej« čili nic, poněvadž nezáleží na slovech, nýbrž na celkovém dojmu a účinku, který ohlašování různých »levných a laciných prodejů« budí. Dále uvedl žal. úřad v nař. rozhodnutí, že st-I provozování obchodní živnosti u okr. úřadu v Klatovech vůbec neopověděl, a okolnost, že zaplatil pouze inkorporační poplatek, není pro posudek o skutkové povaze přestupku neoprávněného provozování živnosti ve smyslu §§ 11 a 132 a) živn. řádu rozhodující.